

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5606/2019
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8194/18 од 13.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8194/18 од 13.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8194/18 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8194/18 од 13.06.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П 3187/15 од 13.04.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је престало право доживотног уживања тужене на једноипособном стану у ..., ул. ..., успостављено уговором о купопродаји непокретности Ов. бр. 11057/07 од 12.07.2007. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, будући да потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора не постоји.

Одлуке на које се тужилац у ревизији позивао, у контексту постојања другачије судске праксе, нису донете у споровима заснованим на идентичном чињенично-правном основу.

Нема потребе ни за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 10.000,00 динара или 90,10 евра према средњем курсу Народне банке Србије за 1,00 ЕУР на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора побијаног дела пресуде испод законом прописаног цензуса, то је Врховни касациони суд применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић